

กรอบที่ 4

คำพังเพยเป็นคำที่มีความหมายอยู่กลาง ๆ ระหว่างสำนวน
และสุภาษิต แต่ข้อที่แตกต่างกันคือ

สำนวน เป็นถ้อยคำสั้น ๆ ต้องนำมาแปลความลึก ไม่มี
เจตนาชี้แจงหรือสั่งสอน

สุภาษิต เป็นถ้อยคำที่เป็นทำนองสั่งสอน ก็นความลึกซึ้ง
คำพังเพย เป็นถ้อยคำที่กล่าวลอย ๆ เน้นความมีทำนอง
เปรียบเทียบเชิงคติหรือชมอยู่ในตัว

แบบฝึกปฏิบัติ

จงบอกถ้อยคำต่อไปนี้เป็นคำพังเพย สำนวน หรือ
สุภาษิต

1. เจ้าไม่มีส่าส เป็น.....
2. คบคนคือเป็นศรีแก่ตัว คบคนชั่วอัปราชัย เป็น.....
3. สำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกตระกูล เป็น.....

1. สำนวน
2. สุภาษิต
3. คำพังเพย

<p><u>กรอบที่ 5</u></p> <p>จากตัวอย่างและคำอธิบายประกอบ หอจะสรุปลักษณะสำคัญของคำพังเพยใดว่าประกอบด้วยถ้อยคำที่กล่าวขึ้นลอย ๆ เป็นคำที่คล้ายคดีเตือนใจ ความหมายในถ้อยคำอยู่ระหว่างกลางสำนวนและสุภาพ และเป็นถ้อยคำที่กล่าวขึ้นเพื่อให้ข้อความเข้ากับเรื่อง</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>นักเรียนหอจะสรุปความ ให้คำจำกัดความได้ว่า คำพังเพย หมายถึง.....</p>	<p>ถ้อยคำที่กล่าวขึ้นลอย ๆ มีเจตนาคล้ายให้คดีเตือนใจ เพื่อให้ข้อความเข้ากับเรื่อง</p>
<p><u>กรอบที่ 6</u></p> <p>ต่อไปนี้อยู่เป็นตัวอย่างของคำพังเพย นักเรียนจงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนี้ และถ้าข้อใดไม่ใช่ตัวอย่างของคำพังเพย นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. น้านอยยอมแพ้ไฟ 2. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี 3. ขาวไหมปลาน้ำ 4. ทอนหนึ่งสี่ 	<p>✓ 1.</p> <p>✓ 2.</p> <p>X 3.</p> <p>X 4.</p>

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 1
ตอนที่ 3 มโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "งานนักช้ตฤกษ์"

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "งานนักช้ตฤกษ์" นี้จบลงแล้ว
นักเรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใ้บางที่เป็น "งานนักช้ตฤกษ์" และข้อความ
ใ้บางที่ไม่เป็น "งานนักช้ตฤกษ์"

กรอบที่ 1

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของ งานนักขัตฤกษ์

ก. ตรุษสงกรานต์

ข. ทอดกฐิน

ค. การเล่นโยราห์

ง. แข่งบั้งไฟ

ต่อไปนี้ไม่ใช่เป็นตัวอย่างของงานนักขัตฤกษ์

จ. งานวันไหว้ครู

ฉ. งานโกนจุก

ช. งานวันเกิด

ข. งานแต่งงาน

แบบฝึกปฏิบัติ

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เป็นตัวอย่าง และ
เครื่องหมาย X หน้าข้อที่ไม่เป็นตัวอย่างของงานนักขัตฤกษ์

1. ตรุษสงกรานต์

✓ 1.

2. งานโกนจุก

X 2.

3. การเล่นโยราห์

✓ 3.

4. งานแต่งงาน

X 4.

<p><u>กรอบที่ 2</u></p> <p>จากข้อความที่เป็นตัวอย่างของงานนักช้ตฤกษ์ จะเห็นว่าลักษณะบางอย่างเหมือนกันอยู่ในทุกข้อความ ซึ่งจะแตกต่างจากข้อความต่าง ๆ ที่ไม่เป็นตัวอย่างของงานนักช้ตฤกษ์อย่างเห็นได้ชัด การสังเกตเช่นนี้จะทำให้เราแยกข้อความที่เป็นตัวอย่างและไม่เป็นตัวอย่างของงานนักช้ตฤกษ์ออกจากกันได้</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>นักเรียนคิดว่าลักษณะที่เหมือนกันอยู่ในข้อความที่เป็นตัวอย่างของงานนักช้ตฤกษ์คืออะไร</p> <p>ก. วิธีการ</p> <p>ข. การเล่นรื่นเริง สนุกสนาน</p>	ข
---	---

กรอบที่ 4

การเล่นที่นับเป็นของชาติได้ หมายถึง การที่คนทั่ว ๆ ไป
 ใฝ่จะได้อยู่สวนโคของประเทศไทยสัก และมีการเล่นรื่นเริงเหมือน ๆ
 กันในเวลาเดียวกัน ส่วนการเล่นบางอย่างก็เหมาะสมเฉพาะถิ่น
 หนึ่ง ๆ แต่ทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวจะต้องเป็นการเล่นรื่นเริง
 สบายสนุกสนานสืบทอดเป็นประเพณีมา ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนไทย
 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นกสิกร ทำไร่ ทำนา เป็นหลัก
 การเล่นรื่นเริง ดังกล่าวจะมีขึ้นในระยะเวลาที่ประชาชนมี
 ช่วงว่างจากการงานที่ทำประจำนั้น เช่น ครุชสงกรานต์
 เป็นระยะที่เสร็จงานประจำไปแล้ว ประชาชนจึงถือเอาช่วงเวลา
 นั้นเล่นงานนันทนาการ เมื่อพ้นช่วงเวลาดังกล่าวก็ต้องลงน
 ลงไรกันต่อไป งานทอดกฐินก็ต้องช่วงนั้น

แบบฝึกปฏิบัติ

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. การเล่นรื่นเริงมี 2 ลักษณะ คือ
 - 1.1
 - 1.2
2. สิ่งเหมือนกันอยู่ใน 2 ลักษณะดังกล่าวคือ

3. ประชาชนจะใช้เวลาช่วงใดเล่นงานนันทนาการ

- 1.1 การเล่นรื่นเริงทั่วไป
 ซึ่งนับเป็นของชาติได้
- 1.2 การเล่นรื่นเริงที่
 เหมาะสมเฉพาะถิ่น
2. เป็นการเล่นรื่นเริง
 สบายสนุกสนานสืบทอด
 เป็นประเพณีมา
3. ช่วงว่างจากการงาน
 ที่ทำประจำ

<p><u>กรอบที่ 5</u></p> <p>จากตัวอย่างต่าง ๆ และคำอธิบายประกอบที่ผ่านมา พอจะสรุปลักษณะสำคัญของงานนักช้ตฤกษ์ใ้ความประกบด้วย การเล่นรีน่เริ่ง และฤดูกาลของการเล่นรีน่เริ่งนั้นเป็นลัทธิใหญ่ นอกจากนั้นยังมีการถือปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>นักเรียนจะสรุปใ้ความหมายแก่งานนักช้ตฤกษ์ ใ้ควา งานนักช้ตฤกษ์หมายถึง.....</p>	<p>งานรีน่เริ่งตาม ฤดูกาล</p>
<p><u>กรอบที่ 6</u></p> <p>ต่อไปนี้ข้อใ้ใดเป็นตัวอย่างของงานนักช้ตฤกษ์ นักเรียน จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนั้น และข้อใ้ใ้ไม่ใช้ตัวอย่าง ของงานนักช้ตฤกษ์ นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วันแม่แห่งชาติ 2. วันลอยกระทง 3. งานทำบุญกลางป่าช้า 4. งานช่างของชาวสุรินทร์ 	<p>X 1.</p> <p>✓ 2.</p> <p>X 3.</p> <p>✓ 4.</p>

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 1

ตอนที่ 4 มโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "อุคมคติ"

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "อุคมคติ" นี้จบลงแล้ว นักเรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใดบ้างที่เป็น "อุคมคติ" และข้อความใดบ้างที่ไม่เป็น "อุคมคติ"

<p><u>กรอบที่ 1</u></p> <p>ข้อความต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของอุคมคติ</p> <p>ก. ฉันจะยืนหยัดอยู่บนขาของตนเอง</p> <p>ข. ฉันจะประพฤติธรรมอย่างพระศาสดา</p> <p>ค. ลูกเสือที่ดีต้องช่วยเหลือผู้อื่นทุกโอกาส</p> <p>ส่วนข้อความต่อไปนี้ไม่เป็นตัวอย่างของอุคมคติ</p> <p>ง. สุขภาพจะดีเมื่อออกกำลังกาย</p> <p>จ. คณิตตั้งใจจะไปคุณต๋นที่นั่นให้ได้</p> <p>ฉ. สมโอชอบลักษณะการปกครองของฮิตเลอร์มาก</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เป็นตัวอย่าง และ เครื่องหมาย X หน้าข้อที่ไม่เป็นตัวอย่างของอุคมคติ</p> <p>1. ฉันจะยืนหยัดอยู่บนขาของตนเอง ✓ 1.</p> <p>2. สุขภาพจะดีเมื่อออกกำลังกาย X 2.</p> <p>3. คณิตตั้งใจจะไปคุณต๋นที่นั่นให้ได้ X 3.</p> <p>4. ลูกเสือที่ดีต้องช่วยเหลือผู้อื่นทุกโอกาส ✓ 4.</p>	
---	--

กรอบที่ 2

จากข้อความที่เป็นตัวอย่างของอุทกคดี จะเห็นว่า มีลักษณะที่เหมือนกันบางอย่างอยู่ในทุกข้อความ ซึ่งทำให้เราสามารถจัดข้อความเหล่านี้เข้าอยู่ในพวกเดียวกัน ส่วนในข้อความที่ไม่เป็นตัวอย่างของอุทกคดีนั้น จะเห็นว่าไม่มีลักษณะร่วมตั้งที่มีอยู่ในข้อความพวกแรก และเราไม่สามารถจัดให้ถือว่าเป็นพวกเดียวกันกับตัวอย่างที่เป็นอุทกคดี

แบบฝึกปฏิบัติ

มักเรียนคิดว่าลักษณะที่เหมือนกันอยู่ในข้อความที่เป็นตัวอย่างของอุทกคดีคืออะไร

- ก. จุดมุ่งหมาย
- ข. เป็นเรื่องที่ทุกคนยอมรับ

ก

กรอบที่ 3

จะเห็นได้ว่าลักษณะสำคัญที่ร่วมกันของข้อความที่เป็นหัวข้อของอุดมคติ คือ เป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่เห็นได้ชัดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในการกระทำกิจกรรม เป้าหมายของการกระทำอาจจะเป็นสถานการณ์ ลักษณะ หรือแบบอย่างพฤติกรรมที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลถือเอาไว้ และจะยึดถือเป็นเวลายาวนาน

แบบฝึกปฏิบัติ

1. อุดมคติเกิดขึ้นที่ใด

ก. ในการกระทำ

ข. ในตัวบุคคล

2. อุดมคติเกิดขึ้นอย่างไร

ก. เกิดจากการคิดและยึดถือปฏิบัติ

ข. เกิดจากการกระทำกิจกรรม

1. ข

2. ก

กรอบที่ 4

เนื่องจากอุทมคติเกิดขึ้นในหัวบุคคล และเรา
ไม่สามารถเห็นอุทมคติเป็นรูปร่างอย่างวัตถุได้ ฉะนั้นอุทมคติ
จึงเป็นเรื่องของความนึกที่เราเรียกว่า การก่อสร้างภาสไว้
ในใจว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ หรือจินตนาการนั่นเอง
แม้กระทั่งอ้างถึงยังเป็นจริงไม่ได้ การกระทำของบุคคล
หรือกลุ่มบุคคลก็จะคล้อยไปตามความคิดดังกล่าว

แบบฝึกปฏิบัติ

1. อุทมคติเป็นจริงไ้หรือไม่ในขณะที่พูด
.....
2. อุทมคติมีอิทธิพลเหนือการกระทำของบุคคล
หรือกลุ่มบุคคลอย่างไร
.....

1. ยังไม่เป็นจริง
2. ทำให้การกระทำ
ของบุคคลหรือ
กลุ่มบุคคลคล้อย
ไปตามอุทมคติ
ที่มีอยู่

<p>กรอบที่ 5</p> <p>จากตัวอย่างต่าง ๆ และคำอธิบายประกอบที่ผ่านมา พอลจะสรุปลักษณะสำคัญของอุทกมคติได้ว่าประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย การยึดถือปฏิบัติความองการณ ลักษณะหรือแบบพฤติกรรมเพื่อ กิจกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล</p> <p>แบบฝึกปฏิบัติ</p> <p>นักเรียนจะสรุปให้ความหมายแก่อุทกมคติโดยรัดกุม ได้ว่า อุทกมคติหมายถึง.....</p>	<p>สถานการณ์ ลักษณะ หรือแบบอย่างพฤติกรรม ที่ถือว่าเป็นจุดมุ่งหมาย หรือเป้าประสงค์สำหรับ กิจกรรมของบุคคลหรือ กลุ่มบุคคล</p>
<p>กรอบที่ 6</p> <p>ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของอุทกมคติ นักเรียน จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนั้น และข้อใดไม่ใช่ตัวอย่าง ของอุทกมคติ นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บ้านเมืองจะสะอาดถ้าคนในชาติไม่ทิ้งขยะ 2. ชาวไทยประทับใจการชกของสงต จิตรลดา มาก 3. เขาไฟผืนจะ เป็นนักฟุตบอลที่เก่งอย่างที่โก มาราโตนา 4. พวกเราจะประพฤติตนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ และเป็นศิษย์ที่ดีของครู 	<p>X 1. X 2. ✓ 3. ✓ 4.</p>

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 2

ตอนที่ 1 มโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "จำนวน"

ข้อเสนอแนะในการใช้บทเรียน

1. อานวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อให้ทราบว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้แบ่งเนื้อหาลงกรอบ โดยจัดเนื้อหาเป็นส่วนย่อย ๆ ให้ศึกษาที่ละกรอบตามลำดับเรื่อยไป
3. แต่ละกรอบจะมีแบบฝึกปฏิบัติเป็นการฝึกหัดอยู่ด้วย แบบฝึกปฏิบัตินี้ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคำถามและส่วนที่เป็นคำตอบ ส่วนที่เป็นคำตอบจะปิดไว้ด้วยกระดาษสี ออย่าเปิดดูคำตอบก่อนตอบเป็นอันขาด
4. ตรวจสอบคำตอบของนักเรียนกับคำตอบที่เฉลยไว้ ถ้าตอบถูกแสดงว่านักเรียนเข้าใจ อานกรอบต่อไปได้เลย แต่ถ้าตอบผิด ให้นักเรียนกลับไปศึกษาทำความเข้าใจในกรอบนั้นใหม่ เมื่อเข้าใจแล้วจึงศึกษากรอบต่อไป

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "จำนวน" นี้จบลงแล้ว นักเรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใ้บางที่เป็น "จำนวน" และข้อความใ้บางที่ไม่เป็น "จำนวน"

กรอบทที่ 1

จำนวนหมายถึง ถ้อยคำ ทำนองพูดเป็นชั้นเชิงทั้งถวม
 หมาย ไม่ตรงไปตรงมา เป็นคำพูดที่เลือกสรรแต่งขึ้นโดยรวม
 เอาใจความของเรื่องยาว ๆ ให้เหลือสั้นลงเพียงไม่กี่คำ

แบบฝึกปฏิบัติ

1. ถ้อยคำ ทำนองพูดเป็นชั้นเชิงทั้งถวม หมาย
 ไม่ตรงไปตรงมา เป็นคำพูดที่เลือกสรรแต่งขึ้นโดยรวมเอา
 ใจความของเรื่องยาว ๆ ให้เหลือสั้นลงเพียงไม่กี่คำ คือ
 คำจำกัดความของ.....

1. ส่วนน

2. จำนวนคำในจำนวนหนึ่ง ๆ ตรงกับข้อใด

2. ก

ก. รวมใจความของเรื่องยาว ๆ ให้เหลือสั้นลง
 เพียงไม่กี่คำ

ข. ขยายเนื้อความขึ้นโดยเพิ่มจำนวนคำจาก
 เรื่องสั้น ๆ

<p><u>กรอบที่ 2</u></p> <p>เนื่องจากสำนวนเป็นถ้อยคำที่เลือกสรร รวมเอาใจความของเรื่องยาว ๆ ให้เหลือสั้นลงเพียงไม่กี่คำ สำนวนส่วนใหญ่จึงมักเป็นถ้อยคำที่ไม่ถูกไวยากรณ์ แต่มีการรับมาใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เมื่อพิจารณาในงานไวยากรณ์ สำนวนจะมีลักษณะอย่างไร..... สำนวนได้รับการยอมรับมาใช้เป็นภาษาที่ถูกต้องหรือไม่..... 	<ol style="list-style-type: none"> เป็นถ้อยคำที่ไม่ถูกไวยากรณ์ ได้รับการยอมรับ
<p><u>กรอบที่ 3</u></p> <p>ที่กล่าวว่าสำนวนส่วนใหญ่เป็นถ้อยคำซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้น ในที่นี้หมายถึงถ้อยคำซึ่งกล่าวออกมา นั้นไม่อยู่ในรูปประโยคที่สมบูรณ์ ก็คือส่วนใหญ่แล้วขาดส่วนประธานของประโยค</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>ทางด้านไวยากรณ์นั้น ถ้อยคำที่เป็นสำนวนขาดส่วนใดไป.....</p>	<p>ขาดประธานของประโยค</p>

กรอบที่ 4

ส่วนนี้อาจมีความคล้ายคลึงกับคำพิงเพียงและสุภาวดี แต่มี
 บางอย่างที่บ่งชี้พิจารณาในการจำแนกข้อความที่เป็นส่วนออกจาก
 คำพิงเพียงและสุภาวดี นั่นคือ ส่วนที่เป็นวลีที่คล้องที่ความลึกถึง
 ความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ ส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบกลุ่มคำที่มี
 ความหมายตรงไปตรงมากับกลุ่มคำที่มีความหมายเป็นสำนวน
 ความหมายของสำนวนหนึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องกับวลีที่เป็นสำนวนอื่นได้
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ ส่วนมักเป็นคำพูดที่ไม่ถูกต้องไวยากรณ์
 คือขาดส่วนที่เป็นประธานหรือผู้กระทำในประโยค ประการสุดท้ายคือ
 ล้อคำที่เป็นสำนวนมักเป็นวลีคำสั้น ๆ เพียงไม่กี่คำ

แบบฝึกปฏิบัติ

เราขอพิจารณาในการแยกส่วนออกจากคำพิงเพียงและ
 สุภาวดีอยู่ 3 ประการ คือ

1.
2.
3.

1. ส่วนเป็นวลีคำ
ที่คล้องที่ความลึก
อาจไม่เหลือ
แล้วแต่อยู่
2. ส่วนมักไม่ถูกต้อง
ไวยากรณ์คือขาด
ประธานของประโยค
3. ส่วนมักเป็นวลีคำ
สั้น ๆ เพียงไม่กี่คำ

กรอบที่ 5

ต่อไปนี้ เป็นข้อความที่เป็นตัวอย่างของสำนวน

ก. ใจสู้เสือ (เช่น จากข้อความที่ว่า "ไม่ว่าจะทำเป็นใจสู้เสือหรือหมา") หมายถึงการสร้างความให้คนอื่นเห็นว่าตนไม่กลัวสิ่ง ๆ ใดกลัว

ข. เกล็ดจิ้มเกล็ด (เช่น จากข้อความที่ว่า "อย่างฉันนี่เป็นแมงเกล็ดจิ้มเกล็ดนั่นละ") หมายถึง ต่างคนต่างมีดีแข็งเข้าด้วยกัน

ค. ทำข่าวสารกรอกหม้อ (เช่น จากข้อความที่ว่า "คุณทำงานแบบทำข่าวสารกรอกหม้ออย่างนี้ ไม่น่าละ") หมายถึงการทำอะไรเพื่อให้รอดตัวไปวัน ๆ

แต่ต่อไปนี้ไม่เป็นตัวอย่างของสำนวน

ง. จนลมอยากาม ไม่ลมขามใด

จ. คนแล เบ็ดที่ทิ้งแหงทน

ฉ. ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย

ถ้าเปรียบเทียบข้อความทั้ง 2 แบบเข้าด้วยกัน ก็จะเห็นได้ถึงลักษณะที่แตกต่างกันทั้งที่ใจกลาวมาแล้ว ก็ถึงความวลักของเนื้อความ จำนวนคำและความถูกต้องทางไวยากรณ์

แบบฝึกปฏิบัติ

ข้อความที่ไม่เป็นตัวอย่างของสำนวนที่ยกมาให้เห็น มีความแตกต่าง จากข้อความที่เป็นตัวอย่างของสำนวน ดังนี้

1.
2.
3.

1. มีความหมายสั้นกว่า ไม่ต้องตีความลักก็เข้าใจได้
2. มักเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
3. มีจำนวนคำมากกว่า

<p><u>กรอบที่ 6</u></p> <p>ต่อไปนี้เป็นข้อใดเป็นตัวอย่างของสำนวน นักเรียนจงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนี้ และข้อใดไม่เป็นตัวอย่างของสำนวน นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ก็น้ำใจสอ ✓ 1. 2. ปีกทองหลังพระ ✓ 2. 3. ช้างกายหิ้งตัวเอาใบบัวมาปิด X 3. 4. ไถ ๆ ในโลกล้วนอนิจจัง X 4. 	
---	--

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 2

ตอนที่ 2 ชนิดคำที่เริ่มในบางธรรม (คำพึงเพียง)

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อผู้เรียนเรียนบทเรียนที่เริ่มในบางธรรม "คำพึงเพียง" นี้จบลงแล้ว ผู้เรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใดบ้างที่เริ่ม "คำพึงเพียง" และข้อความใดบ้างที่ไม่เป็น "คำพึงเพียง"

<p><u>กรอบที่ 1</u></p> <p>คำพึงเพียง หมายถึง ข้อความที่กล่าวขึ้นลอย ๆ เป็นคำที่กล่าว คติเตือนใจ เพื่อให้มีความเข้ากับเรื่อง</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>ข้อความที่กล่าวขึ้นลอย ๆ กล่าวคติเตือนใจเพื่อให้มีความ เข้ากับเรื่อง คือคำจำกัดความของ.....</p>	<p>คำพึงเพียง</p>
---	-------------------

กรอบที่ 2

คำพังเพยเป็นคำที่มีความหมายอยู่กลาง ๆ ระหว่างสำนวน และสุภาษิต แต่มีข้อแตกต่างคือ สำนวนเป็นถ้อยคำสั้น ๆ ต้องนำมา แปลความลึก ไม่มีเจตนาเชิงติชมหรือสั่งสอน ส่วนสุภาษิตเป็นถ้อยคำที่มีทำนองเป็นเชิงสั่งสอน ติชมความลึกซึ้ง แต่คำพังเพยเป็นถ้อยคำ กลาง ๆ กล่าวถึงลอย ๆ เนื้อความมีทำนองเปรียบเทียบเชิงติหรือชม อยู่ในหัว

จากข้อแตกต่างดังกล่าว ให้อธิบายอย่างประกอบด้วยนี้

1. เจ้าไม่มีศาล (เป็นสำนวน)
2. คนคนนี้เป็นหรีแก่ตัว คนคนชั่วอัปราชัย (สุภาษิต)
3. สำเนียงบอภาษา กิริยาออกตระกูล (เป็นคำพังเพย)

แบบฝึกปฏิบัติ

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่กล่าวถูก และ
เครื่องหมาย X หน้าข้อที่กล่าวผิด

1. คำพังเพยเป็นถ้อยคำสั้น ๆ ทำนองสั่งสอน และ
ติชมความลึก
2. "เจ้าไม่มีศาล" เป็นคำพังเพย
3. "สำเนียงบอภาษา กิริยาออกตระกูล" ไม่เป็น
คำพังเพย

- X 1.
X 2.
X 3.

<p><u>กรอบที่ 3</u></p> <p>คำหังเพย นอกจากจะเป็นถ้อยคำที่กล่าวเบรย ๆ ซ้ำ มาดอย ๆ มีลักษณะคล้ายคติเตือนใจ ดิซม อยู่ในแล้ว ลักษณะ อีกอย่างหนึ่งคือ เป็นถ้อยคำที่กล่าวขึ้นเพื่อให้มีความเข้ากับ เรื่อง โดยมีลักษณะของการ เปรียบเทียบดอย นอกจากนั้นถ้อยคำที่เป็น คำหังเพย เป็นเรื่องจริงที่ปรากฏอยู่ทั่ว ๆ ไป</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะของการใช้คำหังเพยมีเจตนา..... 2. ถ้อยคำที่นำมาพูดเป็นคำหังเพยมีลักษณะอย่างไร ก. เป็นเรื่องจริงทั่ว ๆ ไป ข. เป็นการสมมติขึ้นให้เห็นจริง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้เพื่อความเข้ากับ เรื่อง 2. ก
---	---

กรอบที่ 4

ตัวอย่างของคำพังเพย เช่น

- ก. ปลาหมอตายเพราะปาก
- ข. ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด
- ค. โง่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง

เมื่อพิจารณาถ้อยคำที่ไม่ใช่ตัวอย่างของคำพังเพยข้างบนแล้ว จะเห็นว่าวลีทั้งหมดรวมมาอย่างเหมือนกันอยู่ สิ่งนี้คือเจตนาที่เป็นเชิงเตือนใจแฝงอยู่ และถ้าพิจารณาเปรียบเทียบตัวอย่างดังกล่าวกับถ้อยคำที่ไม่เป็นตัวอย่างของคำพังเพยดังเช่น

- ง. เสือล่าบวาก
- จ. จงเตือนตนด้วยตนเอง
- ฉ. ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วเราจะเห็นได้ถึงระดับของความหมายด้วย นั่นคือ คำพังเพยจะมีระดับความหมายที่เกินกว่าสำนวนและสุภาษิต

แบบฝึกปฏิบัติ

1. คำพังเพยมีเจตนาไปในทำนองใด
 - ก. อบรมสั่งสอน
 - ข. เตือนใจ
2. คำพังเพยมีระดับความหมาย.....

1. ข

2. คิน

กว่าสำนวนและสุภาษิต

กรณี 5

เมื่อมีการพูดคุยหรือการเล่าเรื่อง มักมีการยกคำพังเพย
มากล่าวถึงความอยู่เสมอ นั่นก็คือ การใช้คำพังเพยมาตีความเข้า
กับเรื่องนั่นเอง

แบบฝึกปฏิบัติ

จงเลือกคำพังเพยที่กำหนดให้ต่อไปนี้เติมลงในข้อความ
ใหญ่ๆ

- ก. ไก่จามเพราะชน คางจามเพราะแต่ง
- ข. ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด
- ค. ปลาหมอคายเพราะปาก

ลุง : เออ นี่แก...ฉันเห็นลูกสาวแกวัน ๆ อยู่ที่บ้าน หน้าตา
ไม่ได้เลย วันนี้เห็นแต่งตัวเข้า คู่มันสวยผิดคนนะ

พ่อ : อ้าว อย่างนี้เขาเรียกว่า.....

ลุง : แล้วยังคิดว่ามันเรียนจบปริญญาตรีมาตั้งสองปีแล้ว ทำไมถึง
มาอยู่บ้านเฉย ๆ ละ

พ่อ : เฮ้อ มันก็เข้าน้อง.....
นั่นแหละ

ไก่จามเพราะชน
คางจามเพราะแต่ง

ความรู้ท่วมหัว
เอาตัวไม่รอด

<p><u>ตอนที่ 6</u></p> <p>กลไกนี้คือใดเป็นตัวช่วยของคำสั่งเพช นักเริ่มจัดทำ เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนี้ และถ้าข้อใดไม่เกี่ยวข้องของ คำสั่งเพช จงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. น้ำช่วยยดมน้ำไฟ 2. ขั้วไฟฟ้าทุก ขั้วถูกใช้ 3. ขั้วใหม่ปรวม 4. พจนานุกรม 	<p>✓ 1.</p> <p>✓ 2.</p> <p>X 3.</p> <p>X 4.</p>
---	---

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 2

ตอนที่ 3 มโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "งานนักขัตฤกษ์"

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "งานนักขัตฤกษ์" นี้จบลงแล้ว นักเรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใดบ้างที่เป็น "งานนักขัตฤกษ์" และข้อความใดบ้างที่ไม่เป็น "งานนักขัตฤกษ์"

<p><u>กรอบที่ 1</u></p> <p>งานนักขัตฤกษ์ หมายถึงงานรื่นเริงตามฤดูกาล ซึ่งหมายถึงการเล่น การรื่นเริงที่ประชาชนในท้องถิ่นกำหนดขึ้นในฤดูกาลที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น แล้วถือปฏิบัติเป็นประจำสืบทอดกันมา</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>งานรื่นเริงที่ประชาชนกำหนดขึ้นเหมาะสมแก่ท้องถิ่นนั้น ๆ แล้วถือปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี เรียกว่า.....</p>	<p>งานนักขัตฤกษ์</p>
---	----------------------

กรอบที่ 2

การเล่นบางอย่างเป็นการเล่นรื่นเริงทั่วไป
ซึ่งนับเป็นการเล่นของชาติได้ ก็คือทั่ว ๆ ไปไม่ว่าจะ
อยู่ส่วนใดของประเทศรู้จักและมีการเล่นรื่นเริงเหมือน ๆ
กันในเวลาเดียวกัน บางอย่างเหมาะแก่เฉพาะท้องถิ่น
หนึ่ง ๆ แห่ง 2 ลักษณะดังกล่าวจะทองเป็นการ
เล่นรื่นเริง สนุกสนานกัน สืบทอดเป็นประเพณีมาทุก ๆ
ฤดูกาลที่มีการเล่นนั้น

แบบฝึกปฏิบัติ

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. การเล่นรื่นเริงตามฤดูกาลมีอยู่

2 ลักษณะคือ

1.1

1.2

2. สิ่งเหมือนกันอยู่ใน 2 ลักษณะดังกล่าวคือ

.....

1.1 การเล่นรื่นเริงทั่ว ๆ ไป
ซึ่งนับเป็นการเล่นรื่นเริง
ของชาติ

1.2 การเล่นรื่นเริงที่เหมาะสม
แก่เฉพาะท้องถิ่นหนึ่ง ๆ

2. เป็นการเล่นรื่นเริง
สนุกสนานกันเป็นประเพณี
สืบทอดมาทุก ๆ ฤดูกาล

กรอบที่ 3

งานนักขัตฤกษ์ซึ่งเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงโดย
ทั่วไป โดยที่นับเป็นของชาติได้ เช่น การแสดงกรรมาศ งานทอดกฐิน
เป็นต้น ส่วนการเล่นที่เหมาะสมแก่ท้องถิ่น เช่น แข่งขงไฟซึ่งมี
ในภาคอีสานของไทย และการเล่นมโหรีซึ่งมีในภาคใต้ของไทย
เป็นต้น

แบบฝึกปฏิบัติ

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง
และเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่กล่าวผิด

- ก. การแสดงกรรมาศเป็นงานนักขัตฤกษ์โดยทั่วไป ✓ ก.
- ข. งานทอดกฐินเป็นงานนักขัตฤกษ์ของเฉพาะบางภาค
ของประเทศไทย X ข.
- ค. งานแข่งขงไฟเป็นงานนักขัตฤกษ์โดยทั่วไป X ค.
- ง. การเล่นมโหรีไม่จัดเป็นงานนักขัตฤกษ์ X ง.

<p><u>กรอบที่ 4</u></p> <p>ชาวไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นกสิกร คือทำไร่ ทำนา เป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ การเล่นรื่นเริงดังกล่าวจะมีขึ้นในระยะเวลาที่ประชาชนมีช่วงว่างจากการงานที่ซ้ำประจำ เช่น ฤดูสงกรานต์ ในระยะนี้เสร็จงานประจำแล้วประชาชนจึงจัดให้มีการเล่นงานนักขัตฤกษ์ หรือในช่วงนั้นของลงนาลงไร่กันต่อไป งานทอดกฐินก็ท่องเที่ยวช่วงนั้น</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>ประชาชนจะใช้เวลาช่วงใดเล่นงานนักขัตฤกษ์</p> <p>.....</p>	<p>เวลาช่วงว่างจากการงานที่ซ้ำประจำ</p>
<p><u>กรอบที่ 5</u></p> <p>ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของงานนักขัตฤกษ์หรืองานรื่นเริง ความสนุกสนาน เช่น งานวันไหว้ครู งานวันเกิด งานโกนจุก งานแต่งงาน ทั้งนี้เพราะงานเหล่านี้ไม่ใช่ลักษณะของการเล่นรื่นเริงของคนโดยส่วนรวมทั่ว ๆ ไป หรือเฉพาะท้องถิ่น</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>ลักษณะสำคัญอะไรที่จำแนกว่าตัวอย่างใดเป็นงานนักขัตฤกษ์</p> <p>.....</p>	<p>งานนักขัตฤกษ์มีลักษณะของการเล่นรื่นเริงของคนโดยส่วนรวมโดยทั่วไปหรือเฉพาะท้องถิ่น</p>

<p><u>กรอมที่ 6</u></p> <p>ข้อใดเป็นข้อใดเป็นตัวอย่างของงานนักชัฏกษั นักเรียน จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนั้น ข้อใดไม่เป็นตัวอย่างของ งานนักชัฏกษั นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วันแม่แห่งชาติ 2. วันลอยกระทง 3. งานทำบุญตักบาตร 4. งานช่างของชาวสุรินทร์ 	<p>X 1.</p> <p>✓ 2.</p> <p>X 3.</p> <p>✓ 4.</p>
--	---

บทเรียนโปรแกรมฉบับที่ 2
 ตอนที่ 4 มโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "อุคมคติ"

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม "อุคมคติ" นี้จบลงแล้ว นักเรียนจะสามารถจำแนกได้ว่า ข้อความใบบ้างที่เป็น "อุคมคติ" และข้อความใบบ้างที่ไม่เป็น "อุคมคติ"

<p><u>กรอบที่ 1</u></p> <p>อุคมคติ หมายถึง สถานการณ์ ลักษณะ หรือแบบอย่าง พฤติกรรมที่ถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายสำหรับกิจกรรม ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>อุคมคติ หมายถึงหรือ ที่ถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายสำหรับ กิจกรรมของ.....หรือ.....</p>	<p>สถานการณ์ ลักษณะ แบบอย่างพฤติกรรม บุคคล กลุ่มบุคคล</p>
--	---

กรอบที่ 2

เมื่อดูจากคำจำกัดความของอุกมคติแล้ว จะเห็นได้ว่า
 อุกมคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล โดยบุคคลมีการกำหนดและ
 ยึดถือจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมหรือ
 ปฏิบัติอยู่เนิ่นช้าเป็นเวลายาวนาน อาจเป็นของส่วนบุคคลหรือ
 กลุ่มบุคคล

แบบฝึกปฏิบัติ

1. อุกมคติเกิดขึ้นที่ใด
2. อุกมคติเกิดขึ้นอย่างไร

1. เกิดขึ้นในตัวบุคคล
2. เกิดขึ้นโดยการที่
 บุคคลกำหนดและ
 ยึดถือจุดมุ่งหมาย
 หรือเป้าหมาย
 ในการดำเนิน
 กิจกรรมหรือการ
 ปฏิบัติอยู่เนิ่นช้าเป็น
 เวลานาน

<p><u>กรอบที่ 3</u></p> <p>อุทมคติ เป็น เรื่องของจินตนาการ หรือการคิดสร้างภาพ ไว้ในใจว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ถึงแม้ยังเป็นจริงไม่ได้ในขณะที่ ที่อ้างถึง แต่ก็มียุติพลเห็นว่าการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล นั้น ๆ นั้นคือการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะคล้อยไปตาม อุทมคติที่มีอยู่</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อุทมคติเป็นจริงหรือไม่ในขณะที่พูด 2. อุทมคติมีอิทธิพลเห็นว่าการกระทำของบุคคลหรือ กลุ่มบุคคลอย่างไร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยังไม่เป็นจริง 2. การกระทำของ บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลจะคล้อย ไปตามอุทมคติ ที่มีอยู่
--	--

<p><u>กรอบที่ 4</u></p> <p>ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของอุคมคติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฉันจะประพฤติธรรมบางพระคำสคา 2. ฉันจะยืนหยัดอยู่บนขาของตนเอง 3. ลุกเสื่อที่ค้ำองช่วยเหลือผู้อื่นทุกโอกาส <p>จากตัวอย่างที่ยกมา เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ตัวอย่างทั้ง 3 ข้อความมีลักษณะร่วมกันอยู่ คือ จุคมุ่งหมาย หรือ เป้าประสงค์ที่วางไว้ในตัวบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญ ของอุคมคติ</p> <p><u>แบบฝึกปฏิบัติ</u></p> <p>ลักษณะสำคัญของอุคมคตินี้คืออะไร</p> <p>.....</p>	<p>มีจุดมุ่งหมายหรือ เป้าประสงค์ที่วางไว้ ในตัวบุคคล</p>
--	--

กรอบที่ 5

ต่อไปนี้ไม่เป็นตัวอย่างของอคติ

1. สุขภาพจะดีเมื่อคุณหรีได้
2. คนึงตั้งใจจะไปคุณครูก็ให้ได้
3. สัมผัสชอบลักษณะการปกครองของซีคเลอร์มาก

ข้อความเหล่านี้ไม่เป็นตัวอย่างของอคติเพราะ

ขาดลักษณะสำคัญ คือข้อ 1 และ 3 ขาดจุดมุ่งหมาย ส่วน
ข้อ 2 แม้จะมีจุดมุ่งหมาย แต่ช่วงระยะเวลาของจุดมุ่งหมายอยู่ในช่วงสั้น ๆ ชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น

แบบฝึกปฏิบัติ

จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ถือว่าเป็นอคติ
จะต้องมีลักษณะของช่วงระยะเวลาอย่างไร

.....

มีลักษณะของช่วง

ระยะเวลาที่ยาวนาน

<p>กรอบที่ 6</p> <p>ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของอุทมคติ นักเรียนจงทำ เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อนั้น และข้อใดไม่ใช่ตัวอย่างของ อุทมคติ นักเรียนจงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น</p> <p>1. บ้านเมืองจะสะอาด ถ้าคนในชาติไม่ทิ้งขยะ</p> <p>2. ชาวไทยประทับใจการชกของ สก จิตรลดา มาก</p> <p>3. เขาไฟผืนจะเป็นนักฟุตบอลที่เก่งอย่าง ทีโก้ มาราโดนา</p> <p>4. พวกเราควรประพาศิคนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ และเป็นศิษย์ที่ดีของครู</p>	<p>X 1.</p> <p>X 2.</p> <p>✓ 3.</p> <p>✓ 4.</p>
--	---

4. แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการจำแนกตัวอย่างของโมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม

แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการจำแนกตัวอย่างของโมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม

"ส่วนวน"

คำชี้แจง

1. ข้อสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ให้เวลาในการทำ 10 นาที
2. ข้อสอบทุกข้อเป็นแบบให้เลือกลดว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประใต้คำว่า "ใช่" หลังข้อที่เป็นคำที่กำหนดให้ในแต่ละตอน และทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประใต้คำว่า "ไม่ใช่" หลังข้อที่ไม่เป็นคำนั้น โดยให้ตอบลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้ ดังตัวอย่างข้อ (0) ต่อไปนี้

"ส่วนวน"

(0) เกล็ดจิ้มเกล็ด ถ้าเห็นว่า "เกล็ดจิ้มเกล็ด" เป็นส่วนวน ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประใต้คำว่า "ใช่" ดังนี้

ข้อที่	ใช่	ไม่ใช่
(0)✓.....

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบเสียใหม่ ก็ให้นักเรียนขีดเส้นทับคำตอบเดิมให้เห็นได้ชัด แล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในอีกช่องหนึ่ง เช่น ต้องการเปลี่ยนคำตอบจาก "ใช่" เป็น "ไม่ใช่" ให้ปฏิบัติตามตัวอย่างดังนี้

ข้อที่	ใช่	ไม่ใช่
(0)X.....✓.....

4. อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้ ให้ทำได้เฉพาะในกระดาษคำตอบเท่านั้น

5. ให้นักเรียนทำข้อสอบทุกข้อ ระมัดระวังอย่าตอบผิดข้อหรือสลับข้อเป็นอันขาด
6. ถ้ายังมีข้อสงสัย ให้ถามครูให้เข้าใจเสียก่อน
7. ให้นักเรียนเขียนหัวกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง แล้วลงมือทำทันที

"สำนวน"

	ใช่	ไม่ใช่
1. หน้า <u>เนื้อ</u> ใจ <u>เสือ</u>
2. กลาน <u>ัก</u> ม <u>ัก</u> ว <u>วย</u> สว <u>ย</u> น <u>ัก</u> ม <u>ัก</u> เส <u>ร</u> า
3. มี <u>โก</u> ท <u>ี่</u> โ <u>หม</u> มี <u>ไร</u> ท <u>ี่</u> น <u>ั้น</u>
4. กระจ <u>าย</u> ค <u>ัน</u> ต <u>ุม</u>
5. ช <u>า</u> ๑ จะ <u>ไ</u> ค <u>ห</u> ร <u>า</u> ส <u>อง</u> เล <u>ม</u> ง <u>า</u> ม
6. ร <u>ู</u> จะ <u>ไร</u> ม <u>ิ</u> ส <u>ู</u> ร <u>ู</u> ร <u>ิ</u> ช <u>า</u>
7. เก <u>ล</u> ือ <u>เ</u> น <u>ท</u> น <u>อ</u> น
8. ค <u>ิ</u> ศ <u>น</u> ก <u>อ</u> น <u>ไ</u> ้
9. ไ <u>ก</u> แ <u>ก</u> แ <u>ม</u> ป <u>ลา</u> ช <u>อ</u> น
10. ถ <u>ี</u> ล <u>อ</u> ค <u>า</u> ช <u>้าง</u> ห <u>าง</u> ล <u>อ</u> ค <u>า</u> ล <u>ิ้น</u>

แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการจำแนกตัวอย่างของมโนทัศน์คำที่เป็นนามธรรม

"คำหังเพย"

คำชี้แจง

1. ข้อสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ให้เวลาในการทำ 10 นาที
2. ข้อสอบทุกข้อเป็นแบบให้เลือกตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ให้นักเรียน
ทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประใต้คำว่า "ใช่" หลังข้อที่เป็นคำที่กำหนดให้ในแต่ละตอน และ
ทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประใต้คำว่า "ไม่ใช่" หลังข้อที่ไม่เป็นคำนั้น โดยให้ตอบลงใน
กระดาษคำตอบที่ครูแจกให้ ดังตัวอย่างข้อ (0) ต่อไปนี้

"คำหังเพย"

- (0) ไก่จามเพราะชน คนจามเพราะแต่ง ถ้าเห็นว่า "ไก่จามเพราะชน คนจามเพราะแต่ง"
เป็นคำหังเพย ก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ บนเส้นประ
ใต้คำว่า "ใช่" ดังนี้

ข้อที่	ใช่	ไม่ใช่
(0)	...✓....

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบเสียใหม่ ก็ให้นักเรียนขีดเส้นทับคำตอบเดิมให้เห็นได้ชัด
แล้วไปทำเครื่องหมาย ✓ ในอีกช่องหนึ่ง เช่น ต้องการเปลี่ยนคำตอบจาก "ใช่" เป็น "ไม่ใช่"
ให้ปฏิบัติตามตัวอย่าง ดังนี้

ข้อที่	ใช่	ไม่ใช่
(0)	...X....	...✓....

4. อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้ ให้ทำได้เฉพาะใน
กระดาษคำตอบเท่านั้น

5. ให้นักเรียนทำข้อสอบทุกข้อ ระวังอย่าตอบผิดข้อหรือสลับข้อเป็นอันขาด
6. ถ้ายังมีข้อสงสัย ให้ถามครูให้เข้าใจเสียก่อน
7. ให้นักเรียนเขียนหัวกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง แล้วลงมือทำได้ทันที